

अभिद्रोहस्तथा माया निकृतिर्मान एव च । सैन्यं हिंसा जुगुप्सा च परितापः प्रजागरः ।
दम्भो दर्पोऽय रागश्च भक्तिः प्रीतिः प्रमोदनं । द्यूतञ्च जनवादञ्च सम्बन्धाः स्तोकताश्च ये ।
नृत्यवादित्रगीतानां प्रसङ्गा ये च केचन । सर्व एते गुणा विप्रा राजसाः संप्रकीर्त्तिताः ।
भूतभव्यभविष्याणां भावानां भुवि भावनाः । त्रिवर्गा निरता नित्यं धर्माऽर्थः काम इत्यपि ।
कामवृत्ताः प्रमोदन्ते सर्वकामसमृद्धिभिः । अर्वाक्क्षोतस इत्येते मनुष्या रजसावृताः ।
अस्मिन् लोके प्रमोदन्ते जायमानाः पुनः पुनः । प्रेत्य भाविकमीहन्ते ऐहलौकिकमेव च ।
ददति प्रतिगृह्णन्ति तर्पन्त्यथ जुह्वति ।

१९५

१९६

१९७

१९८

१९९

२००

रजोगुणा वो वज्रधाऽनुकीर्त्तिता यथावदुक्तं गुणवृत्तमेव च । नरोऽपि यो वेदगुणानिमान् सदा स राजसैः सर्वगुणैर्विमुच्येत ।
इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि तृतीयं गुणमुत्तमं । सर्वभूतहितं लोके सतां धर्ममनिन्दितं ।
आनन्दः प्रीतिरुद्रेकः प्राकाश्यं सुखमेव च । अकार्पण्यमसंरम्भः सन्तोषः अद्विधानता ।
क्षमा धृतिरहिंसा च समता सत्यमार्जवं । अक्रोधश्चानुसूया च शौचं दाक्ष्यं पराक्रमः ।
मुधाज्ञानं मुधावृत्तं मुधासेवा मुधाश्रमः । एवं यो युक्तधर्मः स्यात् सोऽमुत्रात्यन्तमश्नुते ।
निर्ममो निरहङ्कारो निराशीः सर्वतः समः । अकामभूत इत्येव सतां धर्मः सनातनः ।
विश्रम्भो द्वीप्सितित्वा च त्यागः शौचमतन्द्रिता । आनृशंस्यमसंमोहो दया भूतेष्वपैशुनं ।
हर्षस्तुष्टिर्विस्मयश्च विनयः साधुवृत्तिता । शान्तिकर्मणि शुद्धिश्च शुभा बुद्धिविमोचनं ।
उपेक्षा ब्रह्मचर्यश्च परित्यागश्च सर्वशः । निर्ममत्वमनाशीस्त्वमपरिचतधर्मा ।
मुधादानं मुधायज्ञो मुधाऽधीतं मुधाव्रतं । मुधाप्रतिग्रहश्चैव मुधाधर्मो मुधातपः ।
एवंवृत्तास्तु ये केचित्लोकेऽस्मिन् सत्त्वसंश्रयाः । ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्थास्ते धीराः साधुदर्शिनः ।
हित्वा सर्वाणि पापानि निःशोका ह्यय मानवाः । दिवं प्राप्य तु ते धीराः कुर्वन्ते वै ततस्तनूः ।
ईशित्वञ्च वंशित्वञ्च लघुवं मनसश्च ते । विकुर्वन्ते महात्मानो देवास्त्रिदिवगा इव ।
ऊर्द्ध्वोऽतस इत्येते देवा वैकारिकाः स्मृताः । विकुर्वन्तः प्रकृत्या वै दिवं प्राप्तास्ततस्ततः ।
यद्यदिच्छन्ति तत् सर्वं लभन्ते विभजन्ति च । इत्येतत् सात्त्विकं वृत्तं कथितं वो दिजर्षभाः ।
एतद्विज्ञाय विधिवत्संभते यद्यदिच्छति ।

प्रकीर्त्तिताः सत्त्वगुणा विशेषतो यथावदुक्तं गुणवृत्तमेव च । नरस्तु यो वेदगुणानिमान् सदा गुणान् स भुङ्क्ते न गुणैः स युज्यते
इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे अष्टविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ नैव शक्या गुणा वक्तुं पृथक्तेनैव सर्वशः । अविच्छिन्नानि दृश्यन्ते रजः सत्त्वं तमस्तथा ।
अन्योन्यमय रज्यन्ते ह्यन्योन्यञ्चार्थजीविनः । अन्योन्यमाश्रयाः सर्वे तथाऽन्योन्यानुवर्तिनः ।
यावत् सत्त्वं रजस्तावत् वर्त्तते नात्र संशयः । यावत्तमश्च सत्त्वञ्च रजस्तावदिहोच्यते ।
संहत्य कुर्वन्ते यात्रां सहिताः संधचारिणः । संधातवृत्तयो ह्येते वर्त्तन्ते हेतुहेतुभिः ।